

מסורת הש"ס

א) ת"כ וירקא גרבה פרש"י ה"ז, ב) ורש"י גרבות פ"ז ה"א, סוכה פ"א ה"א, ג) נבסוה יט: וכן גרים פ"ז דמקואות א' הנדוק כג"ש, וכן כפי' הרמב"ם והרב מצטטנר'ל והמיוס"ט גרסו סולס וכן פרש"י בבוהס יט: הנדוק שר'א'ל להוריקון מכלי אל כלי כר', ולע"ק כפרש"י דהס' ד"ה מדוק, ד) יבמות פג: מקואות פ"ז מ"ג, ירוש' תרומות פ"ה ה"ב, ט) גור'ין גרבה פ"ז ה"ד, פ"ז ה"ד, צו פ"ז ה"ג, רע' לקמן צו: ו) תרי"ב שמיני, פרש"י ח ה"א, ז) חולין ק"ה, ח) מ"א, ט) רע"ט ח"י סוכה י"ט: ד"ה ט"ט, י) גמתי' שלפנטי לא מנאל עידין, י) נע' כג"ש רשע פ"ד דנגעס ד"ה מים חיים כ"ז שבע' און ממנאל לא הנציב"ס ד"ל פ"ח דמצא בתכ"ס פ' שמיני ד"ה א"ה לענין הכשר וארליין לקבל טומאה:

תורה אור השלם

- וְחָצְוָה אֶתְּרֵן וּבְגֵיד מַמְנוּ אֶת יָדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
- בבאם אַל אֶהֱל מוֹעֵד וּבִקְרִבְתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְחָצְוָה כַּאֲשֶׁר צֻוֶּה יָדֵיהֶם אֶת מִשְׁחֵה שְׂמֹת פ,
- וְעִשִּׂיתָ כִּיֹּר נִחֻשָּׁת וּבְגֵד נִחֻשָּׁת לְחָצְוָה וְהָתָה אֹתוֹ בֵּין אֶתֶל מוֹעֵד וְכֵן הַמִּזְבֵּחַ וְהָתָה שְׂמֹת ל, יח
- וְהִקְרַב וְהִקְרַבְתָּם יָרֵדְתָּ בְּמִים וְהִקְרַב הַבָּחַן אֶת הַבֵּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֶלְהּ הוּא אֲשֶׁר רִחַ וְנִחַל יִקְרָהוּ:

וירקא א, יג

שינויי נוסחאות

א) בר אבהו (י"ש"ס) ב) צ"ל מחורב (ח"י הבר"ב ברש"י) וכו' כנחמ"י וכנש"י כ"י ונמוס': ג) ממנו כתיב (שנכ"י) וכו' (ח"י ברש"י): ד) כנצ"ל הנהיג, וכן כנשמ"י, וכן הויה ועינ"ץ סג כנש"י ומוס', ונמוס': ע) כנצ"ל נוסף אי הכי ו' דלא בעינן מים חיים והנהיג (כנצ"ס), ונע' רש"י, וכן כנשמ"י ג' כ"ץ לאו דבעינן מים חיים: ו) א' דלא רבי (והנהיג:), וכל"ל כנצ"ל: ח) ג"א דבעינן גלגיון (י"ש"ס): ט) ג"א דומציה ואורו ל"ה אנו צריך להחזיק בריעות אבל ככיוור עצמו בעינן שיעור כ"י (גלגיון וכנצ"ל ב"ש"ס): י) לקדש דהא ממנו כתיב דמשמע ענין ממש מן הכיור (נפ"ש ב"ש ובר"ש): יא) למוזר דרש"י בהר"א דמיה דלא פריש לא (כנצ"י): יב) הקשיות נמקם (י"ש"ס): יג) נדוק רך שראוי לל"ל (ש"ס), וע' אור' ד' ומתק"ש אור' ג: יד) שלא נפסלו משרותיה בהנהגה ור'א עושה בהם מלאכה כשרים לעולם, דהכי בתר ההם ומיחו ליה כפי' כל חנניה מים שנפסלו משרותיה בהנהגה י"י (ש"ס): טז) צ"ל נדוק, וכן כנמוס' (שנכ"י): יז) היתה רביעות מים כ"י וחרלו לחזקין כ"י ונטל כנגדה כ"י צ"ל (שנכ"י): יח) לתוכו או למלאות כ"י (ש"ס): יט) נגזרה בהנהגה (י"ש"ס): כ) דבר זה קטנוהו אחר ד"ה קודם (הרר"ם שר"י): כא) דמחכבשרא (י"ש"ס): כב) ורש"י פ"י בחובוש צ"ל (י"ש"ס): כג) וקצת היה נ"י לפרש כנצ"ל י"ש ובה"ה, וע' צ"ק ופ"מ כנמנרס' גירסתנו: כד) מינת מי נמקם (רש"י"ס בשב"ש): כה) סאה מים ורטי (י"ש"ס): כו) צ"ל במוס' ורטיס (רש"י"ס) וכו' (בשב"ש): כז) בתוכו נמקם (י"ש"ס) וכו' (בשב"ש): כח) צ"ל הנכנס (י"ש"ס): כט) ואפילו מקוה נמקם, וצ"ל דהא מקוה ניטור (רש"י"ס): לו) טבילה (י"ש"ס): לא) אולי צ"ל ליהב:

שיטה מקובצת

בקודת ספרוב: לטון הרים, פרש"י עניק ככור מניח

צין שאין צהן רציעים. הלוג מים ואע"ג דליכא חו' שיעורא ^(א) גצי נטילת ידיס לגצי קידוש לא צעינן שיעור: **צקודה** ^(ב) צמונו. קודח ופנו של כיור ותוחב צמכוו כלי קטן ומקצתו לחוך ויונק מימי הכיור ומוציא טו' אכל צאפיה נפשיה צעינן שיעור ארצעה כהניס:

והא ממנו כתיב. אמתני' פריך דלמר כל כלי שרת ראויין הס לקדש י: **ירחלו**. ובקרבנס אל המוצח ירחלו קר'א יתיר'ל הוא האי ירחלו דה' כתיב לעיל מיניה ורחלו ממנו וסמך ליה צבו'ס אל אהל מועד ובקרבנס אל המוצח לא לכחבו ירחלו דה' אורח'ו הסמך קאי: **שנמשה עמו**. ונתקדש צמשיח'ו כמותו אינו מקדש ידים ורגליס: **לנחושם הקספיו**. לא צהיקשא יליף לה אלא כלומר דימימיו לכיוון להיות של נחשת הכן כמו הכיור דימימיו לכיור): **ולא ידבר אחר**. לא יקשמי שניהם צפסוק אחד ללמוד שאר דברים וזומר סכנו מקדש כמותו דמדאיצטריך למיכתב נחשת גצי כנו וימנ' אחריתי שמע מינה לאו לאקשינ'הו צעי דאי איתקוש נחשת נמי ינמי צהיקשא אלא שמע מינה למאי א' דמניא פריס צהיד'א ולמאי דלא פריש לא דמאי: **לנחשם**. לענין נחשת הקסמיו י: **הקספיו**. דימימיו: **כל המשלים למקוה**. צמסכת מקואות (פ"ז מ"א) תנן י'ס מעלין ולא פוסלין. מעלין משלימין לארבעיס סאה. והתס מפרש לה: **משליס למי כיור**. לשיעור ד' כהניס: **לרציעיס**. של נטילת ידיס אינו משליס: **למעוטי מאי**. אה'ל דאין משליס לרציעיס: **אילימ'א למעוטי טעי הנדוק**. שה'א מן המעלין א'ת המקוה דקדמתי התס: **נדוק טו'**. דק שר'א'ל להריקו מכלי אל כלי: **אי דפרס שוחה וסוסה ממנו**. שאינו עב ליפסל משמיית צהמה: **אפי' לרציעיס נמי**. ט' דכל זמן שנפסלו י' משמיית צהמה צין ככלי צין צקרקע פסולין ה' לא נפסלו כשריין: **אפי' למקוה נמי לא**. דלא נדוק טו' ה'א: **יבחושיין אדומין**. כמין יתושיין כל' כנפיס כדרך גגדל צשולי חציות של יין שלנו מצחוון. יבחושיס דקין אף הן נצגרי'ס מן המיס: **אפי' צעינייהו נמי**. א'ס כל המקוה נעשה מהן כשר וריש לקיש נקט ליסנ'א דהשלמה: **צעינו של דג**. דג גדול צנימוק ש'אן עינו

בחור: **למעוטי נקן סאה ונטל עמי** למעוטי ה'ך מייס דמתן צהן לגצי מקוה נ'ס מ"צ פעמיס מעלין ופעמיס אין מעלין מי פירות וכל משקה שאינו מים ותמד משהחמין וקתני התס פעמיס מעלין פעמיס אין מעלין כי'ד מקוה שי'ס צו ל"ט סאין ונפלה סאה מהן למור' לא העלתהו פירוס לא השלימתהו ואף לא פסלתו פעמיס דמעלין כי'ד היו צמכוו ארבעיס סאה מכונות נתן סאה מאלו המיניס ונטל סאה אחר נתניהה כשר דצטלו לה'ך טו' קמאי צמקוה השלס הילכך כי חור ונטל לא מיפסילי נמנ'א שהמקוה ה'ה נגלס ע'ל ידיהס כנענטל סאה. ודכוותיה צנטילת ידיס לא משלמי ש'א'ס היתה י' צו רציעית מים ונתן ממיניס הללו לתוכו רוצע רציעית ונטל כנגדס פסוקה דלא חשיב'א שיעור וזטרא דרציעית לצטוליניהו: **עד רוצו**. א'ס עירצ צו ממינין הללו עד רוצו של מקוה ולא רוצו כלכל ע"י נמינת ונטילת סאה כשר: **א'ס קדח רציעיס**. דרופן המקוה והמיס נמשכין ש'ס ואף על פי שנחמעטו המיס ואין מעורצין מי המקוה צ'אומה קדיחה: **מעטצילין צ מחטין כו'**. צניוריות מוצלגות קטנות של טווי וזב: **מי מקוה**. אף על פי שאין חייין: **כשריס**. להשאי' הכיור צמכוו י"ל למלאות מה' ולתת לתוכו: **למימיר'א דלא**. צעי מים חיים: **וספגלו**. צמ"כ והקרב והכרעיס ירחץ צמיס ולא צמוזג מים ויין מווגיס יחד שני חלקין מים ואחד יין: **שאר מים**. ואפילו מכונסין: **מאי קל וחומר למי כיור לאו** [**נמימיר'א דמים חיים ניגהו י"ל**]. וה"ק ק"ו] למיס חיים ה'ראויין לכיור כששריין לרחיית קרצי קדשיס: **לא דקדשי**. ומי כיור ממש ק'א יליף צק"ו שר'אצין צנימייו קרציס וק"ו שלהן דקדשי ה'א: **וה' סנ'א דבי שמו'ל**. לא ידענ'א אהיכ'א קאי ומי'ה שמעינן מינה דהיכ'א דכתיב מים סתמ'א אין מי כיור כשריין לו:

לציות שאר מים) ^ו יכול שאני מרבה אף מי תומין תלמוד לומר

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כב.

בין שאין בהן רביעית. למאי דקס"ד צ'א קודח יש תימה דגרע מנטילת ידיס יש לומר דנטילת ידיס נמי כשי'ס צו רציעית נוטלין אפילו לשניס ץידיס פ"א מ"א] והכ'א צדהו ציה רציעית מעיקר'א: **וה'א צמנו אמר רחמנ'א**. פ'י צקונטרס ד'אמתני' (פריך) דלמר כל כלי שרת ראויין לקדש פריך וקשה תיקשה ליה ממתניין (דיומ'א] (דף ג'ג): דקדמי דכהן גדול מקדש צקיטון של וזב ונר'אה דקאי אה'א דשני צקודח ממכו (ופריך] וה'א ממנו אמר רחמנ'א דאין לקדש אפי' קודח אלא א'ס כן יה'א כמור'ו שיה'א צו כשיעור: **קודח צתובו**. פ'י שנטל ממימיו ככלי קטן וכשי'ה לקדש כיוון דצ'אין מכלי גדול וכה"ג לקמן א'ס קדח צו רציעית מטצילין צו מחטיס וגניוריות דמהכשירות טא] דמקוה א'מו צקונטרס לא פירש כן: **ק"ו מבנו**. משמע שי'ס לו מוך ושעיו כמין חיבה פרו'א למעלה והכיור יושב עליו ורצ"י טו' פ'י כעין יורה כפוייה על פיה ונפחתו שוליה: **לרביעית אינו מש'א'ם**. פ'י צקונטרס לרציעית

לנטילת ידיס וק'ת טו' תימה והיה נר'אה לפרס לרציעית היינו להטציל מחטין וגניוריות דצבסי מיירי צסוק שמעמ'א ומי'ה נר'אה כפירוש הקונט' דצימיי ר"ל כצ'ר צטלו רציעית דמקוה דממוכת צניוק צפרק שלשה מיניס (דף ג'ח): **למעוטי מי'ה** הנדוק. אע"ג דמשליס למי מקוה אין מטצילין צו ד'אדמר צפרק קמ'א דסוכה (דף יט). גצי אור' מנטטרף וכן שיניס מחטיו ופריך מי אירכ'א מידי ד'איהו לא חזי ומנטטרף וק'אמר טיט הנדוק יוכי'ת ולא כמו שפירש ס'ס צקונטרס דלע"ג דמשליס דמתן צמסכת מקואות פ"ו"ט טו' אלו מעלין ולא פוסלין מי'ה] השג'ו והצדד וטיט הנדוק מכל מקוס א'ס עשה מקוה שלס מטיט הנדוק לא עתלה לו טצילה דלפירושו אין זה יוכי'ת דטיט הנדוק צשעה שהוא משליס חזי לטצילה ולא דמי [ל'אורין] דאין ישיניס תחמיו אפי' צשעה שהוא משליס לפיכך נר'אה דטיט הנדוק נמין אפי' צשעה שמנטטרף אין מטצילין צו והכי מנן צמסכת מקואות פ"צ (מ"י) מקוה שי'ס צו מ"י סאה טו' וטיט רצ"י אליעזר

אומר מטצילין צמיס ואין מטצילין צמי'ר רבי יהושע אומר צמרין טו' וצמיס צ'איה טיט אמרו צנטיט שהמיס צפין על גציו וא'ס היו המיס מנ'ד אחד מודה רבי יהושע שמתצילין צמיס ואין מטצילין צטיט צ'איה טיט אמרו צטיט שהקנה יורד מ'איליו צמכוו טו' דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר מקוס שאין קנה המדה עומד אצ'א אליעזר [צן דיל'אין] אומר מקוס שהמשקולת יורדת רבי אליעזר אומר היורד צפי חצית רבי שמעון אומר היורד טו' טטופורת הנוד רבי אליעזר צברי דקוד אומר הגאמד מנ'ד או הייני טט הנדוק דסוכה (דף יט): **דלמר יוקי' ודכשהטיט מנ'ד או** 'מנטרף לכ"ע ואין מטצילין צו]: **אפילו ר'רביעית**. כאן פ'י צקונטרס ד'אמרין פרק כל השצר (חולין דף קו). מים שנפסלו משמיית צהמה צין ככליס צין צקרקע פסולין ה' לא נפסלו כשריס ואינו כן דהתס מני'א צהדי'א צקרקע כשי'יס ופליגי התס צ'אפסק'א צצנ'א צירח'א אכל צמקומן כשיצין לכו'לי ע'למ'א ואפי' טו' מקוה וה'א דק'אמר הכ'א אי אין פריה שוחה ושותה מנלו אפילו למקוה נמי אינו משליס לא קיאי מידי דהתס צמיס צלוליס מיירי צלא טיט אלא שהס קרומיס ונפסלו משמיית צהמה והכ'א מיירי צמיס עציס שנפסלו על ידי טיט המעורצ צהן יש תימה מנ'א ליה ה'אי שיעור'א דכל הני תנאי דמסכת מקואות (פ"צ) לא מיירו צשמיית פרה ט:

ג'ר'ן סאה כשר. צמי פירות מיירי כדפ'י פרק הערל (יבמות דף פצ): אכל מים שאוצין אפי' כל היום כולו [כשר ד'ראשון ראשון] טעל יש תימה דגצי קרב וכרעיס דרשיין צמיס ולא צמוזג והכ'א גצי כיור טו' כתיב צמיס ומכשריין צמוזג: **וה'א תנ'א רבי שמו'ל**. פ'י צקונטרס לא ידענ'א אהיכ'א קאי ומי'ה צתור'א כהניס מנ'א טו' (י"ס) וקרקע והכרעיס ירחץ צמיס ולא ציין ולא צמוזג צמיס מים שאין להס ש'ס לוי י'אלו מי תומיס שי'ס להס ש'ס לוי ט:

שיטת הקונטרס. ו'לא נטילה, מ'אל דרוס'א למחוק כל הספריס דגרסו אי הכי, ועוד מני'ל דפליגי זקי דרוס (בבין) [צמנ'א] צ'אל אומר'ה תלמוד טון לענין רי'יו טטומ'א ש'ך צצבור, כל זה מפתח, ועוד דמה ח'א הספר'א לומר דמתוך שמרנ'א צצבור מרנ'א מני ציחית וז'י צ'אל טעם וספר'א, וד'אדנ'ה י"ל מדגלי קר'א צצבור ש"מ דלחית [אין] מרנ'א כלל ק"י דיעבר. ל'ך נר'אה ל"י'ת לומר דבי אשמר'א צצור מנצמועדו ואפי' טטומ'א, לא ש'א טטומ'א מ'ת לא ש'א טטומ'א ש'ך, וה'א דק'אמר לא ש'ר כי לא קאי טטומ'א [מנפשיין] אלא הי'ק מתוך מנע'לס צצבור כי'כ רי'יו גדול שהקצבן אכלו טטומ'א כטון כספ'א, מרנ'א ציחית לענין כ'סן ששי'ס טטומ'א מ'ת, והילכך לענין טטומ'א מ'ת ש'ך ה' מתוך כדפי' דגני ספ'א

גו א מיי פ"ה מהל' ציאת מקדש הלכה י'א צ'הסנה וסנע ענין קשה:

גו ב'ג מיי' ש'ס הלכה י: ג'ח ד מיי' ש'ס הלכה י"צ: ה פ"ה'א מהלכות מקואות הלכה ט ועיין כ"מ: ג'ח ו מיי' פ"ה מהל' ציאת מקדש הל"צ ומיי' פ"ה מהל' מקואות הל"ט סנע ענין רמח טו"ע א"ר'ס פ'י קס סעיף ט: ס ז'ח מיי' ש'ס הלכה י'א טו"ע"א יו"ד סימן ר'א סעיף ג' וטו"ע"א א"ר'ס סימן קס סעיף י: ס'ט מיי' פ"ו ש'ס הלכה ו: ס'כ י' מיי' פ'קד ד ש'ס הלכה ו טו"ע"א יו"ד פ'י ר'א סעיף ד: ס'ג ל מיי' פ"ו מהל' מעה"ק הלכה ו:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה צין ובי' לגבי נטילת: (ב) ר"ח צקודח בתוכו גל"ל וכן צנמל:

מוסף רש"י

אל'א מומנו למעוטי כלי חול. דהט'ו ממנו ככור וי אחרט'ו שאר כל'ס לקמן דומ'א ידי'ה אחרט'ו (שער' ג:) ט'ט הנדוק. ש'אלו להריקון מכלי אל כלי, כ'ון שה'א ד'ך (טוכ'ה ט"ס) נתן ס'אה ונטל ס'אה הרי זה כשר. ג'ני שאר משקין ומי פירות ותמד שהמקן קאי צמס' מקואות, וא'שמוטינן דלע"ג ד'חור ונטל וי'אל'ה לומר'ה ה'א חסר ליה מקוה, שהס'אה ה'אל'ת אין משלימ'ה שאין א'איה למקוה, אפי'ה כשר דמבי יה'כו לגבי'ה צטל ליה וה'ו לכו' מי ומ'ד ט'לן ד'אין וכן ש'קל מ'ד ס'אה פ'י מ', אכל וי'א אפי'נ'א לא דבי טעל ס'אה כרש'א חסר ליה ובי הד'ר מ'לי'ה ה'ר'ל מקוה חסר דנשקין הל'ו אין משלימין א'ת המקוה (יבמות צב):

שיטה מקובצת (המשך)

דאי' לא היה יכול לקדש ממנו (וחי חתור'ס) ד"ח אפילו. ויש תיבה בנ"י'א אפי' שיעור'א כ'י. גלגיון ונר'אה דהתס דלא א'אל אלא לענין הטבלה צמס' מעלין צין קנה יורד וכן וק'ת יורד ואין חולקין דמפרס התס, אכל אלא ציירי צ'הטל'ה טטיט ע'למ'ו וק'תה רי'ד ע'למ'ו אירכ'א לא'פליגי, ולא משכמת ליה אלא צין שוחה ושותה ושותה לאין שוחה ושותה (י"י דציחיות):

מכאן שייך לעמוד הב'א י'כול ג'י כפ'ש מיהס חסוק ס'אה ש'ח זק, וי"ל דשמה פסול דריות לא שייך אלא מצני ישראל (ח"י): ב'חורן שפרט'ה צצבור כ'י. וכו'ת טטומ'א ש'ך מני טימ'א מתוך, י"ל דסברי זקי דרוס דבי אשמר'א טטומ'א צצבור מנצמועדו ואפילו טטומ'א דוק'א טטומ'א מ'ת אכל ש'ך לא אשמר'י כלל ק"ף צצבור, וטעמי'הו [קס"ד] שה'אל דכיון דגלי טטומ'א צעליס דבי אשמר'א צצבור טטומ'א מ'ת דוק'א אשמר'א כ'י, וליפלין ס'חוס מן מנצמוס', א'ן אכתי לא א'סין ד'אשתיין דה'יו הי'ק נגזר דמסוקין מנפריס [מנצמסריס], ואי' זקי דרוס פלוגי צתמ'י, מ'ד'א ס'אל דסברי דלא אשמר'א טטומ'א צצבור כי א'ס טטומ'א מ'ת. ועוד מ'אל ד'אדמי מתוך לא אשמר'י כ'י, וכו'ת כיון ד'אדמי מתוך מ'ת י'ס'פ מ'ת צצור מניח'ר כיון ד'יחיד נמי אשמר'א (ד'אדנ'ס מסתבר טפי כיון דגלי קר'א צצבור ריש חילוק צין צצור ל'חיד), וכן לומר דנפק'א מינה דצצבור ה'ול'ה א'ף לכתול'ה אכל ד'יחיד א'י'ס מר'ה כי א' דיעבר. ולא גרסיין אי ס'ר, דכל'א הכי ה'י מ'לי למיפ'ך צ'אל מתוך לוקי דסברי דסברי טטומ'א ש'ך לא אשמר'י צצבור א'ף כ'הניס (ד'ה'יו מ'לי למיפ'ך) טטומ'א ש'ך [ל'רצ'ן] כ'הניס לכל הפס'ו. אלא הי' טעם ש'א ל'רצ'ן צצבור מ'ק", ד'יחיד מנצמועדו לא ציירי טטומ'א ש'ך מ'סוס ד'ה'י דומ'א דשרי'ח'א דצבור, כיון דל'אחי מעוטי י'ל'ך מ'ק", [ומשני] דדאי' אירכ'א מיטוט'א ד'ה'י הי'ק נגזר דנצמועדו דרשיין אפילו טטומ'א מיירי צין טטומ'א צעליס כיון טטומ'א כ'הניס והילכך הי'ק'א ה'א א'קשי'הו ולומר דמה מנצמסריס טמ'א מ'ת אין [כ'ר] דכדפי' (מנצ'ר ג'י א'י'ס כי יהיה טמ'א לנפש, א'ף כ'י ה'א

בקודת ספרוב: לטון הרים, פרש"י עניק ככור מניח

ומדבלין על גל אהל קטן שחלקם מים לקדשו. ולא נטילה דפשיט'א דה'י כמו כיור נופי'א, ומאי פריך ממנו אמר רחמנ'א. לכן נראה שנטל אלו כלי קטן וטל הכיור ונטל מימיו ומקדש צו, וכה"ג כשרים לקדש כיון דמכלי גדול ק'א א'תי וכו' י' (כנכחו מנור'ה קודח): **אל'א** למעוטי יבחושיין אדומין, פ'י קושית ה'א, ומיר'אל דקושי'א ו' מנור'אל לקמיה אמר דבר ספ'א למעוטי נקן סאה ובי' וק"ל: **כל שרחיית ברייתו מן חיים צנטיילין כו**. וא"ת אלא ג'לג וכבר משלימין למקוה אכל צעיני'הו לא, וי"ל דשגל וברר אין מחילתו מן המיס הילכך לא מהני כסו צעיני'הו, וכבר הי'ט גרי'אל' ולא גרי'אל' (וח"י): **תו"ח** ק"ו מבנו ב'י ורבי'ט ש"י פ"י בחובוש בעין יורה כפוייה על פיה. גלגיון, ולא נראה